

367. 367

1. 1

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

367

Upp. av H. P. von Harde
Vintriegården
efter
Vintrie

Anmärkningar:

Skärr
Oxie h:d
Bunkesjö 5:n
Vintrie

Julfirandet

Julen är den största kyrkliga högiden, men den är ej blott en kyrklig högtid utan även en humorns högtid, som hos oss forde firas mera utspriddt än i något annat land. Varje svensk, stor som liten längtar till denna högtid.

Innan jag övergår till att fala om själva julfirandet är det väl på sin plats att nämna något om julstötat. Det första och kanske även det viktigaste som undantökas före julen är baktningen, ty bröd shall det finnas i det väntliga. Slakt och bräggd hönor även till julförberedelsorna. Därefter kommer rengöringen. Det fjäs och putsas, skrubbas och grus i alla vinkelar och vråar. Ingen unna sig någon vila förrän julaftern, ja knappast då. Men nä är också allt pryddigt och rent: i köket blänka de stora kopparbittrarna, alla dukar och överdrag lysa rena och fina.

(55)

Mpp. av Hj. P:son Harde
Vintriegården
efter
Vintrie
i

Anmärkningar:

2.) Sedan väl julstöket är över kommer arbetet med att kläda julgranen, symbolen för julen. Den var sed att ha julgran hem ej riktigt i gång förrän efter mitten av 1800-talet, men nu finns det väl knappast något hem, som ej äger en gran julstid.

Tärfesten shall man doppa i grytan, denna julsed var kanske ej förekommer så mycket här i Skåne som uppå landet är ej att förakta. Hur hemfrövligt och rart är det icke, då hela familjen samlas i köket kring den stora spisen, där en köppargryta, fyld med rykande flott, blivit ställd. Så doppar var och en sin brödskiva i grytan. — Inte är det gott pris, men det hör ju till julen, och är julsed och därfor är det något värt intressant med det hela.

Vi ha vi hunnit fram till julaffonen och det är tid att sätta sig till bords. Skuru väl hämta vi ej igen det stora, vackert dukade julbordet, som dignar under bördan av

Opp. av Hj. P. von Harde
Wintriegårdens
etter Wintres

Anmärkningar:

- 3.) all möjlig mat. Där finns gris i alla former: svinkuvud, röhat och färsket, skinka och grisfötter, m. m. samt det som framför allt är utmärkande för julbordet, nämligen lut-fisken och grötan. När grötan serveras sätter var och en i stor spänning: "Kunskall få mandelen?" undras det. Denna lägger husan i grötan ut i köket, och sedan om-malt heter det, att den först blir gift, som får mandelen. Naturligtvis vill alla bli den lyckliga, och då händer det ofta att någon äter, fölts han "nästan spricker." Därefter försigår den särskilt av ungdommen med så stark spänning efterlängtade julklappsutdelningarna. Så mycket tassel och bassel, visningar och hemligheter innan de så paketer blivit färdiga och inlackerade. Men sedan kommer spänningen då de delas ut, och därefter står glädjen högt i tak. Ofta plågar någon av husets folk, kläda ut sig till komis, eller och förrättar husfadern själv utdelningens.

Upp. av H. P. von Harde
Vintriegården
efter
i

Anmärkningar:

4.) Kort därefter börjar dansen kring gravens varialla, både gammal och ung deltaga.

Nen dansen får ej räcka alltför länge ty sedan kl. 5 märta morgon måste man stiga upp för att i tid hinna till julloftet. En ovanligt högtidlig prägel vilar över allting då man nu i jultimorgon far till ostan. På landet där då snön ligger metersjup över vägar och stigar, far man i släde och har facklor och bloss i händerna att lysa med så att de furstande hästarna framåt över gnistrande snö i den mörka frostiga vintermorgonen. Det är härligt och högtidligt.

I kyrkan är det ännu högtidligare. Trummor vid koret stå de resliga stolta granariis tanda. När orgeln brusar mot de höga valven och församlingen stämmer upp. "Var hälsad sköna morgonstund ----, är den högtidligaste stunden, någon kan önska sig kommen.

Uppt. av H. Ron Harde
 Wintriegården
 efter Wintrie

Anmärkningar:

5) De gamla svenska julsederna giva julfirandet här
 i Sverige en ovanligt högtidlig prägel, och jag skulle
 önska, att jag med sanning ~~skulle~~inge säga!

Från fader har det kommit
 Till soner skall det gå
 Så länge ungas hjärta
 Ärme i Norden slå!"